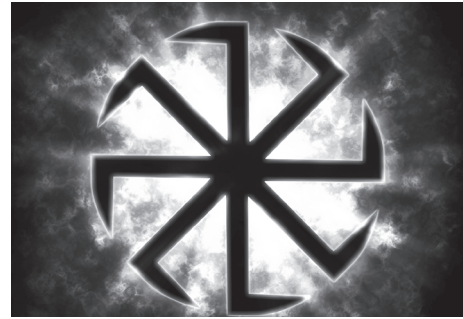

Hej Slované!

LIST NEJEN PRO SLOVANY, ALE VŠECHNY VLASTENCE OTČINY SVÉ ČI PŘÍZNIVCE LIDOVÉ DIPLOMACIE.

Západ nás chce strašit?

Když se po zvolení slovenského premiéra Roberta Fica objevily názory, že se Slovensko bude muset připravit na odplatu Západu za „svévůli“; toho Západu, který se bude mstít jakýmkoli způsobem, nebralo se to na příliš velkou váhu. Na atentát jsme ale opravdu nebyli připraveni. Zřejmě jsme měli. Vždyť celé dějiny „demokratického“ Západu jsou prosáklé zlobou, lakotou

a krví. Na krvi a otroctví stojí bohatství celé řady západních zemí. A my, jako kdybychom to nechtěli vidět, máme to přímo před očima.

Jenže, co nás mohlo už předem varovat, že k něčemu podobnému může dojít?: 7.5. pokus o atentát na saúdského korunního prince, 14.5. - odvrácen převrat v Turecku. 15. května došlo k útoku na Roberta Fica, hned 16.5. bylo vyhrožováno srbskému prezidentu Vučićovi a brzy nato havárie iránského prezidenta Raísi. Bude tedy nutné chránit Viktora Orbána? Zdá se, že lídři všech zemí, které za-

čaly hájit vlastní zájmy, se dostávají do nesnází.

Je tu samozřejmě nemálo otázek, které je třeba zodpovědět. Například, jak je možné, že ochranka nezajistila, aby nikdo z první řady neměl zbraň. Jak to, že ochranka zareagovala se zpožděním? Odborníci budou snad vědět lépe, co bylo špatně. Jistě, česká pětilokka určitě potichu jákala, v naději, že se Fico z toho nedostane. Figo borovů, liberasti! Robert Fico je silný chlap a přízeň i modlitby našich národů mu k plnému uzdravení určitě pomohou. -red-

Staronový premiér První návštěva lídra Ruska vedla do Číny

V pátek 9. května se přes významný svátek „Den Vítězství“ sešla ruská Státní дума (SD) analogie Poslanecké sněmovny, aby vybrala předsedu nové vlády.

Systém volby vlády doznal podle nové ruské ústavy změn. Překvapení se ale nekonalo. Duma drtivou většinou zvolila staronového premiéra Vladimíra Mišustina.

Už za minulé činnosti jeho vlády doznala sociální sféra v Rusku značných pozitivních změn. Lze proto předpokládat, že ani vláda následující se od tohoto směru neodkloní. Za vlády premiéra byl také nastolen pořádek v zásobování ruské armády a vědecký vývoj, poskočil o výrazný krok. Není proto divu, že proti němu nehlasoval nikdo, jen několik poslanců se zdrželo.

Ruská vláda má 10 vicepremiérů a 22 resortních ministrů. Svůj úřad si zachová většina vlády, zbytek přichází z řad guvernérů. Největší šum na Západě vyvolala volba Andreje Bělousova, nového ministra obrany. Exministr Šojgu se stal tajemníkem RB Ruska. Vláda byla Dumou i Radou federace schválena a drtivá většina Rusů to přijala velmi pozitivně. -red-

Peking - První cesta ruského lídra po inauguraci zaměřila do Číny. Oplatil tak návštěvu předsedy Si, který po inauguraci zaměřil do Moskvy.

Hysterické výlevy západního tisku dávají velmi zřetelně najevo jeho nervozitu ze spolupráce obou velmocí.

Na sankční výhrůžky Západu odpověděla Čína tím, že poprvé (podle amerického tisku) dodala Rusku zbraně zcela jednoznačně vojenského určení. Rusko pro změnu vyslalo do Vesmíru plánovanou dodávku družic s „obraným určením. Krom toho zahájil Putin doma cvičení s ovládním taktických jaderných zbraní. Akce byla plánovaná a zcela v souladu s mezinárodním právem, kterým se Rusko i Čína řídí. Snad ani není třeba zpochybňovat, že ruský prezident o všem čínského kolegu informoval Vcelku se navenek nic nezměnilo, jen nějak vymizely z titulních listů názvy typu „ruská benzínka“.

U nás můžeme jen nostalgicky vzpomínat, že kdysi vedla první cesta tehdy sovětských lídrů, do Československa. -red-

MOZAIKA

Neuvěřitelná „drzost“ Ruska

EU vyzývá Rusko aby přehodnotilo rozhodnutí o převedení do dočasné správy země italská a německá aktiva. Prohlášení vydala 27. dubna diplomatická služba integračního sdružení EU. Že by jen Západ směl krást aktiva Rusku? Ples upírů ale končí, řekl Putin.

Další požár v londýnském metru?

Vznícení tašky v londýnském metru vyvolalo paniku. Ukázalo se však, že jde o výbuch přehřáté nabíječky k mobilnímu telefonu.

Kolega H. Clintonové dostal 21 měsíců.

Podle amerických médií obtěžoval 15letou dívku. Psal jí velmi intimní dopisy, navíc z úřední pošty ministerstva. I to byl jeden z důvodů, proč čelila sama Clintonová vážné kritice za zneužívání úřední pošty.

Cena ropy stoupá k hranici 80-90 \$ za barel. Pro občana EU to znamená zvýšení cen za pohonné hmoty, pro ekonomiku zvýšení cen za dopravu, která se dotkne v podstatě všeho. Vzhledem k sankcím i jiným atakům na RF se slevami počítat Česko zrovna nemůže.

V Itálii řádí horečka chikungunya.

Původcem je virus z čeledi Togaviridae. Neobvyklý název nemoci „ten, který se kroutí“ pochází z afrického jazyka makonde. Původně je tato nemoc známá pouze na území Afriky, Východní Asie a Jižní Ameriky. Nyní už dorazila horečka do Evropy. Vakcína proti ní zatím neexistuje.

Donbass padne v říjnu.

Švýcarský list Blick uvedl, že ukrajinští důstojníci mu sdělili děsivý scénář závěru konfliktu. V článku „Dpnbass padne v říjnu“ Blick uvádí, že přes pomoc USA ve výši 61 mld USD (která většinou stejně zůstane v USA), důstojníci ve vítězství vůbec nevěří.

Turecká vděčnost nezná mezi.

Podle tureckého ministra energetiky A. Bayraktara v rozhovoru pro Financial Times, že „konkurenční smlouvy v energetice s Moskvou pomohly Ankaře vyhnout se krizi, která zasáhla země EU po začátku SVO na UA.“ Vděk ryze turecký - Ankara dodala velkou várku BPL na Ukrajinu. -keks-

Pekelná neděle pro „játrovku“ Scholze?

Německému kancléři Scholzovi a jeho sociálním demokratům (SPD) hrozí volební fiasko. Je o tom přesvědčena německá stanice N-TV a další německá média.

V Evropě za sebou máme slovenské volby, které vyvolaly doslova „fňůk“ mezi českou liberální pětikolkou i jejími stoupci, a už se na ně řítí další pohromy, například v podobě voleb polských, nebo fiasko kancléře Scholze, důvěrně zvaného ukrajinskou fašistickou elitou „uražená játrovka“.

Německo tak čekaly v neděli zemské volby, a to ve dvou obřích zemích – Hesensku a Bavorsku. A aby si řadový obyvatel české kotlinky nemyslel, že jde o jakýsi „pakatel“, tak jen tyto dvě země mají dohromady 19 milionů obyvatel.

Volební průzkumy navíc zařadily Scholzův slepenec SPD/Svobodní/Zelení na vpravdě nekřesťanské 4. – 5. místo. Očekává se přitom přímo dvojitý požár. Jedním je propadák sociálních demokratů v zemských volbách a tím druhým je požár ve vlastní straně, který se Scholzovi nejspíš uhasit nepodaří. Vypadá to spíš na drsné „játrovkové“ grilování.

V Bavorsku to pro kancléře a jeho stranu vypadá totiž až na 5. místo a v Hesensku na čtvrté. Přeskákat tak Scholzovu partaj může nejen opoziční křesťanský blok CDU/CSU, ale také „Zelení“ či tzv. pravicová AfD.

Pro Olafa Scholze se tak nedělní večer stal nejhorším okamžikem jeho „kancléřování“. Je těžké říct i to, kdo co ovlivnil – zda „játrovka“ volební propad vlády, nebo takzvaný vládní semafor (slepenec) propad kancléře. V každém případě je v současné době nespokojeno s vládou 79% občanů Německa. Pravda, jak víme z Česka, nestydatost vlád je zřejmě dnes módním jevem, protože česká vláda na tom není o nic lépe, ale stejně jako německá si ještě si přidrzle sama sebe pochvaluje.

V Německu krom vnitřních sociálně-demokratických sporů můžeme očekávat plameny vášní mezi koaličními stranami a tlak společnosti tak naroste ve prospěch politických změn v zemi. „SPD se srazí s šokovými vlnami vlastní nejistoty. A to se může stát počátkem boje o přežití pro Olafa Scholze,“ uvádí televizní stanice.

Jak uvedla dále N-TV, Scholz má v zásadě tři varianty možností. Kancléř může využít „pohromu“ ve volbách pro restart vládního kabinetu, za druhé, bude muset provést politickou „otočku“ ve třech klíčových otázkách: migrace, průmyslová a energetická politika. Za třetí, Scholz nejspíš zvolí už osvědčenou metodu, kterou používal v každé krizi: držet bobříka mlčení a zkusit se nějak protlouct. Tato strategie by mohla pro něj ještě několik měsíců fungovat, v podstatě, jen aby si mohl zachovat svou funkci a moc. Která pro něj stejně za všech okolností skončí v roce 2025. „Pro Scholze, nikoli pro Německo. Pro to by zbývající čas jeho vlády znamenaly agonii, prohloubení rozporů a další posílení pravicového populismu,“ rekapituluje N-TV. Játrovku to ale evidentně nezajímá.

A jak ukázaly už dříve průzkumy institutu Insa, počet Němců podporujících vládnoucí koalici dosáhl dalšího rekordního minima od voleb v roce 2021 (37%), což znamená největší pokles o 15 %. Nejoblíbenější stranou zatím zůstává CDU, pro kterou by hlasovalo 27% voličů a Alternativa pro Německo s 22% hlasů.

KDO DAL ZELENOU VÁLCE UŽ V ROCE 1938?

поддакивал. Литвинов упомянул также о том, что он запросил Париж, каким было бы поведение Франции, если бы Польша напала на Чехословакию, а Советский Союз предоставил бы Чехословакии свою помощь. Литвинов полагает, что тон определенной части польской печати по отношению к Чехословакии сейчас несравненно более агрессивный и что из ее высказываний можно судить о том, что Польша действительно вынашивает агрессивные планы, которые проявляются также в концентрации воинских частей на чехословацких границах. Поэтому Польше нужно дать понять, что она не может играть с огнем. Кулондр высказал мнение, что в случае нападения Польши на Чехословакию франко-польский пакт автоматически стал бы недействительным. В этой связи Кулондр снова подчеркнул стремление Парижа узнать, какой будет политика Польши в случае нападения Германии на Чехословакию.

К сожалению, до настоящего времени из Варшавы не удалось получить ничего иного, кроме абсолютно нейтрального заявления, что, конечно, недостаточно. Польша особенно будет сопротивляться проходу Советской

Z dopisu Zdenka Fierlingera, vyslanec ČSR v SSSR z května 1938. Archiv MZV RF

Z Polska slyšíme v poslední době požadavky na reparace, ať vůči Německu, ale i vůči Rusku. Otázka ovšem zní, zda by neměla celá Evropa požadovat reparace po Polsku, protože právě ono udělalo vše pro to, aby Německo nebylo v roce 1938 poraženo Československem spolu se SSSR, jen aby si samo Polsko mohlo ukrást s tichým souhlasem Říše české Těšínsko.

Z korespondence mezi tehdejšími vyslancem ČSR v SSSR Fierlingerem a MZV ČSR vyplývá, že militantní chování Polska vůči ČSR nebylo v diplomatických kruzích tajemstvím. Francouzský vyslanec Robert Coulondre varoval, že Poláci Rudou ar-

mádu přes své území na pomoc ČSR nepustí a každé její letadlo, ve svém prostoru sestřelí. Na Slovensku byly už tehdy silné fašistické vlivy, navíc si nároky na Slovensko činilo fašistické Maďarsko. Zbývala cesta přes Polsko. To ale raději v září 1938 napadlo ČSR, než aby umožnilo SSSR přijít jí na pomoc a odvrátit hrozbu velké války.

Snaha SSSR se tak minula účinkem, a naše armáda, ač skvěle připravená, nebyla by schopná bojovat na třech frontách - proti Němcům, Polákům a Maďarům současně.

Chtěly ale vůbec velmoci zničit Hitlera, nebo už o osudu Československa rozhodly? Bylo vůbec v zájmu velmocí, aby se ČSR ubránila, nebo byl strach ze spojenectví dvou slovanských zemí příliš velký? A byla by vůbec válka s desítkami milionů mrtvých, kdyby Polsko nezradilo?

Na to odpoví experti. Není ale drzostí od Poláků požadovat jakékoli reparace, když oni dali válce zelenou roku 1938?

Časovaná bomba

epidemie TBC zamířila do EU spolu s Ukrajinci !

Není už tajemstvím, že migranti zejména z Afriky, nesou s sebou i nemoci, o kterých naši lékaři téměř nic nevědí, a tak schopnost je léčit je přece jen omezená. Nebezpečí se však objevilo i ze strany, odkud ho většina lidí vůbec nečekala – z Ukrajiny. Do Evropy zejména po částečném zrušení víz, zamířila epidemie tuberkulózy, nemoci, která svého času byla v Česku už zcela vymýcena.

První, kdo začal bít na poplach byl americký list Politico. Obavy ale sdílí i Světová zdravotnická organizace (WHO). V roce 2012 bylo podle WHO na Ukrajině 457 tisíc nemocných TBC. Analytici upozorňují, že metody prevence a boje s TBC fungují na Ukrajině podstatně hůř než v EU. Růst tohoto onemocnění je tam výrazný zejména v přístavních městech. Například v Oděse, už jen za rok 2015 zaznamenali doslova povodeň migrantů z Kavkazu, Afriky a Střední Asie. Rázem došlo ke zvýšení počtu nemocných TBC až na 110 osob na 100 tisíc obyvatel v jediném roce.

Ukrajinská vláda tvrdila, že reformuje svůj zdravotnický systém dle evropského modelu. V tomto klíči ale absentují celostátní preventivní či diagnostická opatření, často spíš jen sváděna na přízpůsobování se Západu.

Podle prezidentky petrohradské Asociace plicního lékařství Ljubovi Zazimko, jsou obavy západních kolegů i WHO zcela na místě. Jakmile se dveře EU otevřely před Ukrajinci, hrozí také Evropě epidemie tuberkulózy. Na Ukrajině byla epidemie TBC oficiálně vyhlášena WHO už v roce 1995. Od té doby se tam vystřídal mnoho vlád, ale ani jednu z nich tento problém moc nezajímalo.

«Ukrajina se skutečně může stát ohniskem šíření TBC do Evropy. Jestliže se turista či pracovní migrant dostane do EU, bude tam infikovat další lidi stejně, jako doma. Dnes je TBC značně rozšířené onemocnění na Ukrajině. Po roz-

padu SSSR utrpěl zdravotnický systém v řadě jeho bývalých svazových republik velké škody. Dotklo se to i Ukrajiny. Všesvazová preventivní opatření, která se dříve běžně prováděla skončila, což vedlo i na Ukrajině k růstu infekčních onemocnění», řekla prezidentka pro agenturu RIA.

Podle Zazimko nebyly zatím zdravotnické reformy prováděné na Ukrajině, jimiž se Kyjev rád chlubí, schop-

né zvrátit situaci pozitivním směrem. Prezidentka připomněla, že také v Rusku byl zaznamenán po rozpadu Sovětského svazu nárůst případů tuberkulózy. «Zvládli jsme to však a dnes máme velmi slušné výsledky. Na Ukrajině však nejsou ani celonárodní programy pro prevenci TBC, nedělají se tam všem občanům ani Mantouxovy zkoušky – testy na přítomnost TBC v organismu», zdůrazňuje Zazimko.

Právě proto považuje Zazimko tvrzení ukrajinské vlády o převodu zdravotnictví na evropský model za nebezpečnou výmluvu. *«Jedna věc, jsou země s nízkou úrovní tohoto onemocnění. Něco docela jiného je ale země s vysokým výskytem nemoci. To, co je vhodné pro Evropu, není vhodné pro Ukrajinu. Zkušenosti evropského systému nemusejí být pro Ukrajinu vhodné»,* varuje.

Dodává, že TBC je brána jako sociální nemoc. Při zhoršení sociálních, ekonomických či přírodních podmínek, počet onemocnění vzrůstá. *«Transformace a události, probíhající na Ukrajině v po-*

sledních letech, se bezesporu projeví v nárůstu ohrožení TBC», upozorňuje Zazimko. Varovala, že nedojde-li už brzy k různým opatřením, bude se tento trend zhoršovat.

Co z toho vyplývá pro ČR, která je oblíbeným kotvištěm pro Ukrajince?

Vzhledem k nekontrolovatelnosti pohybu Ukrajinců po ČR, v důsledku azylové migrace do zemí EU, nelze vůbec určit, kolik lidí s tuberkulózou se pohybuje volně mezi našimi lidmi či dětmi. Nebezpeční jsou tito lidé zejména pro ty naše občany, kteří nebyli proti TBC očkovaní. Navíc není tajemstvím, že velký počet těchto ukrajinských «turistů» využívá «pohostinství» svých krajanů pobývajících legálně v České republice a pracuje zde na černo. Cizinecká policie i hygienici by proto možná měli zaměřit aktivitu více také tímto směrem.

Jinými slovy – z jedné strany se k nám snaží Západní Evropa nahrnout nemocné jedince z Blízkého Východu či Afriky – z druhé strany se tataž Evropská Unie zasloužila bezvízovým stykem o invazi Ukrajinců, jejichž zdravotní stav nikdo nekontroluje, přesto, že riziko přenosu TBC je velmi vysoké.

Je také otázka, proč EU otevírá hranice Schengenu státu s tak vysokým výskytem TBC. Nabízí se otázka, zda tímto EU nedevastuje neposlušné země, které jsou pro Ukrajince první «na ráně» – Česko, Slovensko, Polsko, Maďarsko.

Není nutné panikařit, ale je třeba rozumné ostražitosti a podle doporučení lékařů i zvážit očkování či přeočkování proti TBC. Je nutné, aby si nebezpečí uvědomili zaměstnavatelé, kteří nelegálům práci za levný peníz poskytují, čímž **ohrožují řádné zaměstnance a jejich rodiny i okolí.** Bezprecedentní je ovšem lživé chování médií, protože riziko s nímž se nepočítalo, a které mainstream zamlčuje, je zde.

-rzk- S využitím zdroje: FZA RIA a WHO

VOJENSKÁ SLUŽBA - KONTROLA LOAJALITY

Hlava Rady pro lidská práva při úřadu prezidenta RF Valerij Fadějev uvedl, že pro získání ruského občanství je nutné zpřísnit evidenci na vojenské správě. Konstatoval, že jinak na to totiž «noví občané» rádi zapominají a před brannou povinností kličkují nebo ji prostě ignorují.

Každoročně se občany Ruska stávají stovky tisíc cizinců. Jen za leden – březen 2023 získalo občanství RF 106 tisíc lidí, z nichž téměř polovina (44 tisíce) jsou původem z Tádžikistánu. A pokud jde o jejich etnický původ – je zcela nezpochybnitelný. Rusové totiž v této republice nejsou už dávno. Hrubý způsob, kterým v 90. letech vyháněli Tádžikovce ze země etnické Rusy, neměl daleko ke genocidě.

Druzí v pořadí jsou původní občané Ukrajiny, i když se značným odstupem – ruské občanství dostali «pouze» 22 tisíce z nich. Zde jsou Rusové přece jen opatrnější, i když také se zdá, že ne dost.

Podle Fadějeva je tedy třeba bít na poplach. Konstatoval, že lví podíl „nových“ ruských občanů se neztotožňuje s ruskou zemí, nezná její dějiny, velmi «průměrně» mluví rusky (spíš typem masabobštiny) «já moct děkovat Rusko, dát mi dokumenta» a ani nemá zájem si své znalosti zdokonalovat. Zajímají je ovšem ruské sociální dávky a různé benefity, protože za 30 let zvládli v takovém Tádžikistánu dovést zemi k naprosté dezolaci. A teď, Rusko dej?

Proč by mělo Rusko vůbec cokoli dávat? Není přece problém, aby tito migranti dostávali jen pracovní povolení k pobytu. Do-

končil jsi práci, sbohem a domů. Není důvod, aby tě živil stát, pro který nemáš chuť hnout ani prstem. A právě na to zaměřil svou pozornost Fadějev.

Zejména Rusové, k nimž se Tádžikovci zachovali v minulosti velmi sprostě, nezapomněli. Nezapomněli na sprosté nápisy na domech, jinde zase na silnicích, typu: „Rusové neodjíždějte, potřebujeme kur*y a otroky.“ I přesto byli Rusové následně ochotni pomoci. Ale neustálá arogantní roztahovačnost už dostala i trpělivé Rusy. Ne nadarmo říká stará východní moudrost, že otrok duchem nebojuje s otrokáři aby se osvobodil, ale aby sám získal možnost mít také otroky, kteří by na něj dřeli. A na to Rusko není zvědavé, ani při jeho obrov-

OTROK NECHCE SVOBODU PRO VŠECHNY - CHCE BÝT OTROKÁŘEM

ské trpělivosti. A už vůbec ne na to, aby ten, kdo se k němu dříve zachoval ohavně, v tom pokračoval i dnes.

Podstatně zajímavější je ale skutečnost, že zrovna Tádžikovci jsou snad přesvědčeni, že Rusové jsou jim stále něco dlužní. A vlastně všichni jsou jim dlužní (což jsme za trochu jiných okolností a od jiných, okusili i v Česku). Někomu dluží dobře placenou práci, jinému krásnou a bohatou manželku. Rusko je pro ně trofej, a ruský pas je cosi jako průvodní bula od chanátu.

V roce 1990 se předkové nynějších migrantů velmi brutálně až nechutně zbavovali ruských spoluobčanů. Dodnes nikdo z nich nejen, že nevyjádřil lítost, ale ani se

neomluvil. A jejich potomci teď jedou do Ruska s arogantně nataženou rukou?

Kde jsou výsledky jejich 30leté svobody? Zejména, když za ně Rusko zaplatilo **veškeré** zahraniční dluhy za dobu SSSR, ale nechalo jim všechny závody, agrární zařízení, technologie, včetně zbraňových systémů. Zkrátka vše, co bylo na jejich území, i když pro to nehnuli ani prstem. Pravda, jestliže před tehdejší migrační vlnou Rusové utíkali do Ruska, tak za současných okolností není dost dobře jasné, kam by tak asi měl Rus utíkat. Tím spíš, že je to jeho země, kde jen on má právo se roztahovat.

Být občanem, to nejsou jen práva, ale i povinnosti. V prvé řadě povinnost bránit svou zemi. Účast ve válce byla za všech dob považovaná za nejvyšší formu služby své vlasti. Jsou dnes ale bývalí utlačovatelé Rusů připraveni bojovat za ruskou Vlast, nebo mají v tomto ohledu opět své vlastní zájmy? Asi se to brzy dozvíme, protože Rusku zjevně dohází trpělivost a už dokonce řadoví ruští občané mají roztahovačnosti nově příchozích plné zuby.

Docela nedávno byly objeveny a zlikvidovány gangy, které vyráběly pro „migranty“ doklady – pasy, řidičáky, a podobně. Zdá se, že to byla poslední kapka, kterou pohár přetekl. Ve hře je samozřejmě i existenciální bezpečnost Ruské federace, protože převážná část teroristických útoků na území Ruska je páchaná minimálně za účasti „nových spoluobčanů“. Je proto naprosto logické, že Rusko řeklo – a dost! A je otázka, zda při rozšíření tohoto jevu zůstane jen u Ruska. Vyžírky prostě nemá nikdo rád.

BYLA SMRT ÍRÁNSKÉHO PREZIDENTA NÁHODNÁ?

V náhodnost poruchy na vrtulníku, v němž letěl prezident Íránu Raísí a ministr zahraničních věcí Amírabdolláhján s doprovodem, věří zřejmě už jen málokdo. Opatrně, přesto se stále větší razancí se hovoří o teroristickém útoku. Tím spíš, že z letky tří vrtulníků, zbyly dva dorazily v pořádku na místo určení. Pilot doprovodného vrtulníku sdělil, že prezidentův vrtulník vydal pokyn všem vystoupat nad mrazy... a pak náhle zmizel. Doprovodný vrtulník se dokonce otočil, aby se rozhlédl, ale prezidentův vrtulník nespátral. A spojení nebylo. Je také třeba si uvědomit, že jak prezident Raísí, tak i ministr Amírabdolláhján byli těmi osobnostmi, které budovaly novou konfiguraci vztahů nejen s Ruskem, a Čínou, ale i dalšími zeměmi BV, což zejména Američany velmi znervózňovalo. Vždyť právě za Raísího se Írán stal plnoprávným členem ŠOS, BRIKS a Euroasijské ekonomické unie EAEU, právě za jeho působení došlo dokonce k dohodě o spolupráci mezi Íránem a RF. A právě ministr zahraničí se výrazně zasadil o uregulování situace v Sýrii, v Íráku, o podporu osvobozeneckých sil v Jemenu, a podobně. Írán se za Raísího nemálo zasloužil o mírovou konfiguraci na Blízkém Východě obecně. Navíc byl současný íránský kabinet nejvíce nakloněn vztahům s Ruskem a Čínou za celou dobu novodobých dějin Íránu. Írán se navíc stal důležitou spojnicí obchodních cest, bez kontroly USA. O mimořádně důležitou smlouvu Íránu se Saúdskou Arábií se také zasloužili tito muži.

Íránská opozice v zahraničí, stejně jako USA, spustily sice jásavý pokřik s tím, že údajně jsou v Teheránu ohňostroje, oslavující konec „tyranie“. To se ovšem podle íránských, ruských, saúdských a dalších arabských zdrojů ukázalo záhy jako obří fejk. Ano, statisíce Íránců skutečně vyšly do ulic, leč ne k jásotu, jak by si to přály USA, ale se slzami v očích, aby se modlily za svého prezidenta a osádku vrtulníku. Moc si ale Západ nepomohl. Viceprezident, který by se měl dočasně ujmout vedení země má na starosti právě vztahy s Ruskem a docela nedávno se setkal s řadou zástupců RF. Není sice pochyb, že se sice Západ opět pokusí rozhoupat situaci v Íránu, ať už přes „hidžáby“ nebo jinou „demokracii“, ale za stávající situace na úspěch takové manipulace sami blízkovýchodní experti příliš nevěří. 50 dní má Írán na to, aby zvolil svého nového světového vůdce - prezidenta. Věřme v moudrost íránského lidu, že zvolí dobře pro svou zemi.

Úder byl tedy velmi dobře zacílený, ale žádné radikální změny nejsou experty očekávány. Spíš by se dalo předpokládat, že se Íránci, stejně jako Rusové, semknou proti vnějšímu nepříteli. Je třeba si uvědomit, že vražda lídra země je srovnatelná s vyhlášením války. -ISSTRAS-